

2

μεταμορφώσεις παραλληλοι αθηνα 1965

707.4
GR
1965
ΑΣΤ

20176
ΖΩΗ ΣΕ
1965

δανιήλ

θόδωρος

καράς

κοντός

μυταράς

παύλος

σαχίνης

στεφόπουλος

τσόκλης

φασιανός

μεταμορφώσεις παράλληλοι

παρουσίαση: δ. α. φατουρος

γκαλερί αστορ, καραγεώργη τής σερβίας 16, τηλ. 538.801
άθηνα

σεπτέμβριος

1965

**caras
condos
danil
fassianos
mytaras
pavlos
sachinis
stephopoulos
theodoros
tsoclis**

métamorphoses parallèles

présentation: d. a. fatouros

**galerie astor, 16 karageorgi servias, tel. 538.801
athènes**

septembre

1965

ΑΠΛΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΗΣΥΧΟ ΚΑΙ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΝΤΑ (άλλα δχι κακοπροαιρετο) ΘΕΑΤΗ ΜΙΑΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΟ 1965.

Δὲν ξαίρω ἂν θὰ μπορούσαμε μακροσκοπικά νὰ διαπιστώσουμε διτὶ ἡ τέχνη περνάει σήμερα μιὰ πολυκύμιαντη φάση, μιὰ ἀβέβαιη περίοδο ἡ ἄλλες τέτοιες καταστάσεις ποὺ λέγονται καθημερινά.

Αὐτὴ καθ' ἔαυτὴ εἶναι μιὰ ἔκφραση τῶν εὐκολιῶν καὶ τῶν δυσκολιῶν (ἀπὸ τὶς πρακτικὲς ώς τὶς λεγόμενες μεταφυσικὲς) τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν ἔαυτό του—ἄτομο—καὶ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν «ἄλλο»—δμάδα.

Καὶ τέτοια βέβαια ἡταν πάντοτε ἡ τέχνη.

“Οταν σήμερα βλέπουμε στὴν τέχνη μόνο σύγχυση καὶ ἀδυναμία, ἡ ἀπορρίπτουμε χωρὶς διάκριση κάθε καινούργια μορφὴ—κατηγορίες διλόκληρες καλλιτεχνικῆς ἐνέργειας—εἶναι ἡ ἔλλειψη ἀποστάσεως (ποὺ μπορεῖ μερικὲς φορὲς νὰ δικαιολογηθῇ) καὶ ἡ ἔλλειψη ούσιαστικῆς πληροφορήσεως ποὺ κυρίως ἐνεργοῦν ἀποτέλεσμα: μία στάση δχι ψύχραιμη καὶ μία κρίση ἐπιφανειακή.

“Οτι ἀσφαλῶς δὲν εἶναι μία εὐκολη ἀνάγνωση, ἡ ἔνα ἀπλοϊκὸ αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα, δὲν χωράει ἀμφιβολία· ἄλλα ποιὸς μπορεῖ νὰ τὸ ζητάει σοβαρά; | . . . καὶ ὅμως).

Αὐτὰ δὲν ἀποκλείουν διτὶ στὴν σημερινὴ τέχνη θὰ μπορούσαμε ἵσως νὰ διαπιστώσουμε μία μεγαλύτερη πυκνότητα μετασχηματισμῶν καὶ διαφορετικῶν τάσεων, μιὰ ἐγρήγορση.

Χρειάζεται ὅμως προσοχὴ.

Ἐάν μὲ γνώση καὶ σύνεση ἔξετάσουμε τότε θὰ ίδουμε διτὶ οἱ ποικίλες αὐτὲς μορφὲς μποροῦν νὰ καταταχθοῦν σὲ 2 ἢ 3 ἢ 4 περιοχές, διτὶ μεταβολές ποὺ μοιάζουν ἀσύνδετες καὶ πρωτοφανέρωτες εἶναι μεταβολές ἐσωτερικές σὲ μιὰ περιοχὴ, διτὶ κοινές αἰτίες—πηγὲς (προβληματισμὸς θεωρητικὸς ἡ ἐρεθίσματα περιβαλλοντικά) τὶς χαρακτηρίζουν καὶ διτὶ ἔχουν κοινούς στόχους.

Οἱ μεταβολές αὐτὲς καὶ οἱ μετασχηματισμοί, ποὺ μπορεῖ νὰ είναι διαδοχικοὶ ἡ δχι, συνεχεῖς ἡ ἀσυνεχεῖς δὲν ἔχουν μικρὴ περίοδο—φάση (π.χ. ἡ πεντηκονταετία Malevitch—art visuel κλπ.).

Εἶναι ὅμως καὶ τοῦτο: ἡ ἐγρήγορση πνεῦμα ἔρευνας ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἐπιστήμη τῆς ἐποχῆς καὶ μὲ τὴν μεταβολὴ προοπτικῆς ποὺ ἀμεσα ἡ ἔμμεσα φανερώνει ἡ ἀτομικὴ ἡ ἡ ὁμαδικὴ συνείδηση.

· Ή τέχνη δὲν ἔχει σκοπὸν
νὰ ψυχαγωγήσῃ
νὰ «διασκεδάσῃ»
δὲν εἶναι μέσον εὐθυμίας
οὔτε καὶ τὸ ἀντίθετο

Δὲν ἀπαγορεύεται βέβαια οὔτε τὸ ἔνα, οὔτε τὸ ἄλλο· οὔτε κάτι τέτοιο μειώνει ἢ αὔξανει τὴν σημασία τοῦ
ἔργου τέχνης.

Τὸ ἔργο τέχνης ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ
μὲ τὸν θεατὴν καὶ γιὰ τὴν
πληρέστερη ἐπικοινωνία χρειάζεται
καὶ ἡ ὁριμότητα τοῦ θεατῆς.

“Οταν στὴν ἐπικοινωνία αὐτὴ ὁ ἔνας
ἀπὸ τοὺς δύο δέκτες δὲν εἶναι
ψύχραιμος καὶ «κωφεύει» πῶς
μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ τὸ σύστημα;

Τὸ ἔργο τέχνης εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σχέσεως ἐνὸς εὐαίσθητος δέκτη—καλλιτέχνης—μὲ τὸ
περιβάλλον σήμερα ἔχει ὑποστεῖ φιλικὲς μεταβολές καὶ βρίσκεται σὲ
συνεχῆ μεταβολή.

Προβλήματα περιβάλλοντος ἀντιμετωπίζει ἡ ἐπιστήμη π.χ. ἡ ψυχολογία καὶ ἡ κοινωνιολογία, προβλήματα
περιβάλλοντος ἀντιμετωπίζει καὶ περιβάλλον θέλει νὰ δημιουργήσῃ ἡ ἀρχιτεκτονική. Μέσα στὸ ἴδιο
σύντημα σχέσεων, ἀντιδράσεων καὶ προτάσεων βρίσκονται καὶ ἡ γλυπτικὴ καὶ ἡ ζωγραφική.

Μεταμορφώσεις τοῦ περιβάλλοντος.

Μεταμορφώσεις τῆς τέχνης.

Μεταμορφώσεις παράλληλοι.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥΣ

Χρήσιμη σημείωση:

- 1) Οἱ τίτλοι δὲν ἔχουν καμία σημασία γιὰ τὸ τί εἰναι τὸ ἔργο. «Ἡ ἀγάπαυση τῆς λουομένης» μπορεῖ, ὅπως εἶναι γνωστό, νὰ πάρῃ χιλιάδες ὀνόματα—ὅλα ἀληθινά. Αποτελοῦν ὅμως ἔνα δεῖκτη γιὰ τὸ ἔργο, γιὰ τὶς προθέσεις τοῦ καλλιτέχνη καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν καλλιτέχνη.
- 2) Μερικά ἔγχειρήματα μοιάζουν νὰ βρίσκονται ἐπάνω στὸ δριό, μεταξύ τοῦ δυνατοῦ καὶ τοῦ ἀδύνατου, τοῦ πραγματοποιήσιμου καὶ τοῦ ἀπραγματοποίητου. Ἀλλὰ τὶς ἔγχειρημα θὰ ἥταν ἀλλοιῶς καὶ πῶς μπορεῖ ποτὲ νὰ κατακτηθῇ μιὰ ἄγνωστη περιοχή; Ἐξ ἄλλου «Laisse le possible à ceux qui l'aiment».

«La mort du prophète II» (1965): Δανιήλ

Θεατρικός χώρος άλλα δχι θέατρο, τὸ ἔργο είναι περισσότερο ἓνα συνεχές σύστημα χρησιμοποιήσεως τοῦ χώρου (μποροῦν ἐκτὸς ἀπό δύο ή περισσόερα κοντιὰ νά προστεθοῦν καὶ 3 ή 5 ή 10 «ἔργα» συνθέτοντας ἓνα ἄλλο ἔργο). Έξπρεσιονιστικό στήν ἔκφραση τονίζει τὸ «μυστικό χώρο» τοῦ εύτελον χάρτινου κοντιοῦ ποὺ ἄλλοτε φανερά κι ἄλλοτε δχι, βασανίζεται.

«Έκκρεμες No VI» (1965): Θόδωρος

«Αύθόρυμητος ἀπτικός μετρητής No I» (1965):

Ἡ συμμετοχὴ ἐνὸς γλύπτη, ἐνὸς καθαροῦ γλύπτη, δηλώνει μὲ τὸ ἔργο ποὺ παρουσιάζεται μιὰ πλευρὰ τῶν ἐσωτερικῶν σχέσεων τῆς σημερινῆς τέχνης. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ίδιομορφή φροντίδα γιὰ τὸ ύλικό, πάντοτε μέταλλο ποὺ διαφοροποιεῖται ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασία του, ἡ χρησιμοποίηση π ο γ α γ μ α τ ι κ ης κι νήσως καὶ ἡ σημασία τοῦ χώρου τονίζουν χαρακτηριστικά τοὺς δεσμούς αὐτούς.
Ἡ γεωμετρική μορφολογία καὶ ἡ στερεὴ κατασκευὴ ἀποτελοῦν δύο ἀκόμη γνωρίσματα.

«Κορδός» (1965): Καρᾶς

Ἡ γυναικεία μορφὴ δεσπόζει στὸ ἔργο (λιγάτερο ἐρωτικὴ ἀπ' δτι θὰ ήταν πιθανό), μὲ ἐξπρεσιονιστικὴ διάθεση καὶ ἓνα «κλίμα μυστηρίου» (ἡ κατεργασία τοῦ φόντου, τὸ κεφάλι κλπ.), στοιχεῖο πολὺ συνειθησμένο στὴ δουλειὰ τοῦ ζωγράφου.

Χωρὶς περιφράσεις παραστατικὸς μὲ γενναῖα χρωματισμένες ἐπιφάνειες καὶ φανερὴ ζωγραφικὴ ίκανότητα, χρησιμοποιῶντας τὴν πεῖρα ποὺ ἡ θητεία του σὲ ἓνα είδος ἀφηρημένης μορφολογίας τοῦ ἔδωσε, κινεῖται σ' ἓνα κόσμο ὃπου δὲν λείπει οὔτε τὸ τραγικὸ οὔτε ἡ ἀγωνία, γνωρίσματα ἀπὸ τὰ ὅποια νομίζω ὅτι προέρχονται καὶ οἱ ἀρετές του.

«Αριθμὸς» (1965): «Αριθμοὶ» (1965): Κοντὸς

Πραγματοποιεῖ μιὰ γνήσια σχέση χώρου ἀρχιτεκτονικοῦ καὶ ζωγραφικῆς, ξεπερνῶντας τὶς ἀπλοϊκὲς συζητήσεις τῆς integration de l'art.

Στοιχεῖα εὐλύγιστα μέσα στὸν χώρο, ἀποκαλύπτονταν αὐτά τὰ ίδια τὸν χώρο μὲ τὶς ίδιότητές του.

Ἐνας πληθυσμός, ὁ μικρόκοσμος τῆς «ἀτέλειωτης» μικρογραφῆς, προσκολλημένος στὴ χωρονομικὴ τάξη φαίνεται νά ἀγωνιᾶ.

«Καθρέφτης» (1965): Μυταρᾶς

Μία τεχνικὴ σχεδὸν μικροχειρονομικὴ μὲ φανερὴ γεωμετρικότητα γεμίζει τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἔργου. Μορφές—σχήματα σχεδιασμένα μὲ μαῦρα περιγράμματα κινοῦνται μὲ μιὰ πρόθεση στροβιλισμοῦ. Θά πρέπει νά συσχετίσουμε αὐτὴν τὴν ποσοτικὴ πυκνότητα τοῦ ἔργου, τὸν κινητικὸ χαρακτήρα τῆς σύνθεσης καὶ τὸν τίτλο («καθρέφτης»). Μὲ αὐτὸν τὸν τίτλο, ποὺ ίσως θὰ μπορούσαμε νά τοῦ δίναμε καὶ μία «μαγικὴ» προέλευση (ποὺ μπορεῖ νά τὴν θέλῃ ὅ δχι ὁ καλλιτέχνης), ἔχει κάνει μία μεγάλη σειρά ἔργων. Στοιχεῖο ποὺ μᾶλλον θετικά μαρτυρεῖ γιὰ τὴν πάρα πάνω σχέση.

«Heures et Fleurs» I, II (1965):

Παῦλος

Λωρίδες άπό τυπωμένα χαρτιά σὲ μεγάλες ποσότητες (άπὸ τὸ μηχανικὸ μαχαῖρι τοῦ βιβλιοδέτη) κολλημένες πάνω στὸν πίνακα. Μὲ τὸν τρόπο ποὺ τὸ χαρτὶ κατὰ μάζες μπαίνει στὸ ἔργο, σχηματίζονται γεωμετρίζουσες μορφὲς μὲ ἐγκρατὴ χρωματικὴ κλίμακα· μποροῦν νὰ θυμίσουν παράταξη κάποιων φυτῶν ἢ τομὲς γεωλογικὲς κλπ.

Ελναι φανερὴ ἡ πρόθεση στὴ χρησιμοποίηση τῶν βιομηχανοποιημένων χάρτινων ἀποκομμάτων. Μία προσπάθεια καὶ αὐτὴ γιὰ τὴν συμφιλίωση μὲ τὸ περιβάλλον καὶ γιὰ τὴν μεταβολὴ τῆς τεχνικῆς τῆς τέχνης. Θάπτετε ἐπίσης νὰ σημειώσουμε καὶ τὸ ηχητικὸ παυχίδι στὸν τίτλο.

«Θῆκες No 7» (1965):

Σαχίνης

Δὲν είναι μόνο Assemblages, ἀλλὰ Assemblages δργανωμένα σὲ Ensembles. Ensemblages.

Εὔθραυστα κιβώτια ποὺ τὰ καλύπτει διαφαρής nylou ἀφάνη. Ό γνωστὸς κόσμος τῆς προσπάθειας τῆς τέχνης νὰ συμφιλιώσῃ τὰ ἀντικείμενα τοῦ περιβάλλοντος μεταξύ τους καὶ μὲ τὸν ἀνθρωπο. Χαρακτηριστικὴ ἡ ἔμφαση στὸ «κουτί», καὶ ἡ μυστικότητα τοῦ κλειστοῦ χώρου, ποὺ δδηγεῖ καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ σὲ νέες ἐμπειρίες.

«Γήινη φυσιογνωμία· πλάγια ὅψη» (1965): Στεφόπουλος

Φανερὰ ἀφωτισμένος στὸ «ζωγραφικὸ» γεγονός, στὴν ἐκφραση τῆς τεχνικῆς τοῦ ἔργου, μοιάζει νὰ τὸν ἀπασχολεῖ ἔνας φανταστικὸς ἀποσδιόριστος χῶρος—ποὺ ἵσως κεῖται στὸν οὐρανὸν ἢ σὲ κάποια πεδιάδα. Ή σχέση τοῦ ἔργου μὲ τὴν τυπικὴ ἀφηρημένη ἐποχὴ εἰναι φανερή, δέν μειώνει ὅμως τὴν ἐκφραστικὴ δύναμη τοῦ ἔργου, ποὺ τονιζει ἰδιαίτερα ἓνα στοχαστικὸ ὑφος.

«Καθημερινὴ εἰκόνα» (1965):

Τσόκλης

«Στοιχεῖα τοῦ χώρου» (1965):

Οἱ προσθέσεις του, σὲ μιὰ συνεχὴ ἔξελεικτικὴ πορεία, κινοῦνται σὲ ἓνα σταθερὸ διανοητικὸ καὶ αἰσθησιακὸ χῶρο. Τὸν ἐνδιαφέρει δὲ χῶρος στὴν καθαρὴ μορφὴ του ποὺ τονιζεται καὶ «πραγματικά», δχι μόνον ζωγραφικά. Μία ροὴ κόσμου ἀνήσυχου, πεισματικοῦ καὶ εἰρωνικοῦ ποὺ ζητᾶ νὰ φτάσῃ τὰ ἀδύνατα, εἰναι ἵσως μία ἀπὸ τὶς εἰκόνες ποὺ προβάλλεται.

Η προσεκτικὴ καὶ λεπτολόγος τεχνικὴ βοηθάει στὴν ἐκφραση τῶν προβληματισμῶν τοῦ ἔργου.

«Τρίπτυχο μὲ ποδήλατα» (1965):

Φασιανὸς

Αἰσθηση γελοιογραφικὴ ἐπιφανειακὰ ἀλλὰ πραγματικὰ μία εἰρωνικὴ ἵσως τραγικὴ στάση, ἀπέναντι στὴν ἀνθρώπινη παρουσία. Προσαρμόζει μορφολογικὰ εὐρήματα ἀπὸ τὴν ἀνώνυμη, λαϊκή, τέχνη, ἀποφεύγοντας ἔτοι ἐξπρεσιονιστικὲς παραμορφώσεις.

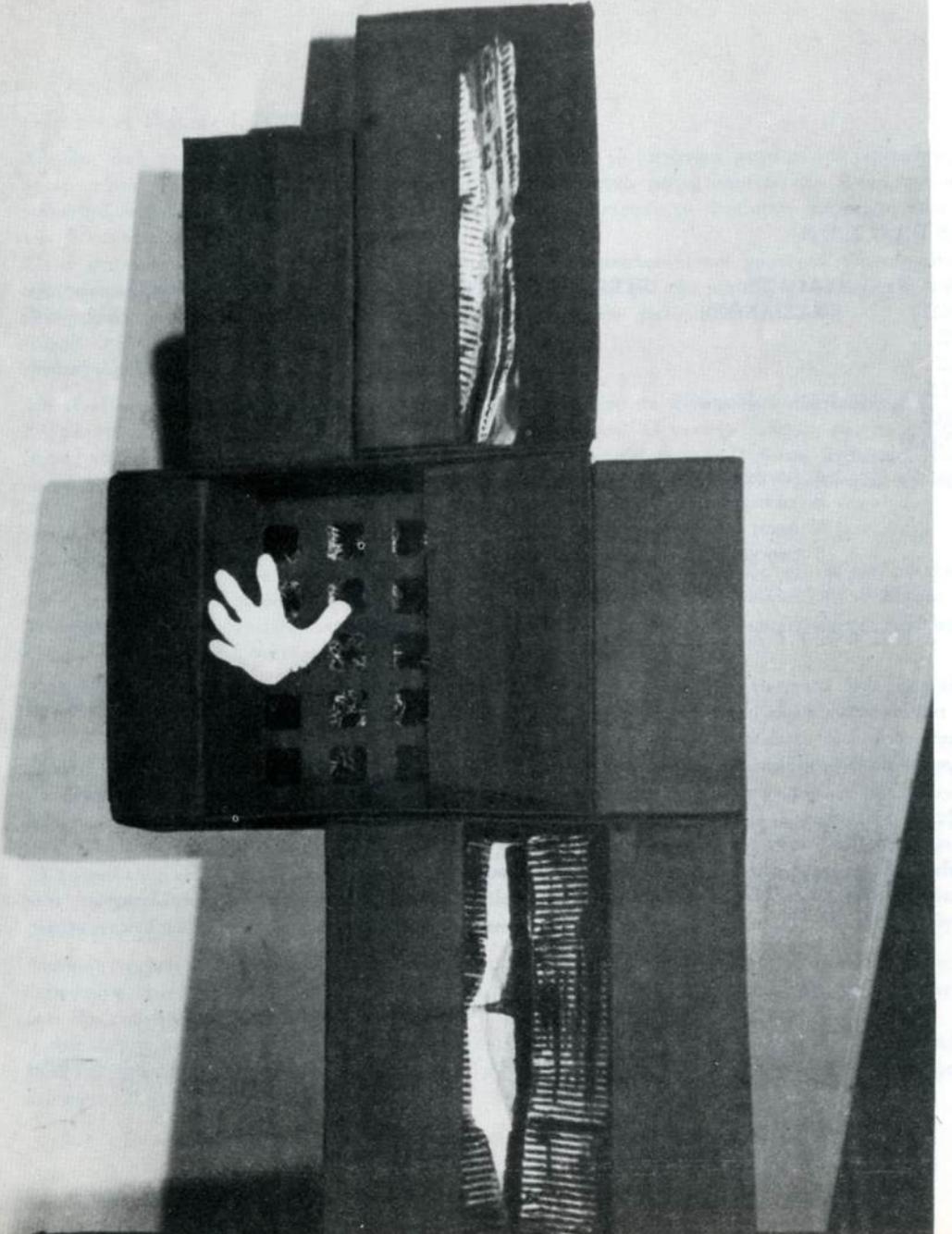
Ἀποτέλεσμα: οἱ ἐγγραφὲς στὸ ἔργο καὶ ἥχη διακοσμητικότητας—δηλαδὴ ἀδρανοῦς λειτουργικὰ καὶ δομικὰ ἐπεξεργασίας—ή ποσότητα ὅμως καὶ τὸ είδος τῆς δὲν νομίζω ὅτι ἀποτελοῦν ἀρνητικὸ στοιχεῖο στὸ ἔργο. Συχνὰ χρησιμοποιεῖ collage.

Ο Ι ΠΕΡΙΟΧΕΣ

ΔΑΝΙΗΛ (ΘΟΔΩΡΟΣ)	(ΚΑΡΑΣ) ((ΦΑΣΙΑΝΟΣ))	ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ	ΜΥΤΑΡΑΣ ((ΚΑΡΡΑΣ))	και κανένας (κανένας ἔλ- ληνας) στὴν περιοχὴ τῆς «art visuel», ἀλπ. Χρειά- ζεται μιὰ μελέτη γι' αὐτὴν τὴν ἔλλειψη.
ΚΟΝΤΟΣ				
ΠΑΥΛΟΣ				
ΣΑΧΙΝΗΣ				
ΤΣΟΚΛΗΣ (ΦΑΣΙΑΝΟΣ)				
ὑπόμνημα: (.) α' ἀστάθεια στὴ δυνατότητα κατατάξεως στὴ περιοχὴ ποὺ σημειώνεται. β' τὰ περισσότερα χαρακτηριστικὰ μαρτυροῦν θετικά γιὰ τὴν περιοχὴ ποὺ σημειώνεται. (.) α' δπως παραπάνω β' μερικὰ, λίγα, χαρακτηριστικὰ μαρτυροῦν θετικά γιὰ τὴν περιοχὴ ποὺ σημειώνεται.				

Μ Ι Α Δ Ε Κ Α Ε Τ Ι Α

Ο μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνες ποὺ παρουσιάζει ἔργο του εἶναι 41 καὶ ὁ μικρότερος 30 χρονῶν. Ο μ. ὁ. τῶν ἀκραίων ἡλικιῶν συμπίπτει πρακτικὰ μὲ τὴν ἡλικία τοῦ μεγαλύτερου ἀριθμοῦ. Μιὰ τυπικὴ «δεκαετία» (καὶ ἡ πιὸ καὶ οἱ σι μη). Παρατήρηση: Τὸ διάγραμμα δὲν ἀλλοιώνεται ἐὰν κάνοντας μία ἀντιπροσωπευτικὴ καὶ πληρέστερη, διμάδα καλλιτεχνῶν θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ 4 - 6 ποὺ χρειάζονται γι' αὐτὸ τὸ σκοπό. Αὐτῆς τῆς καὶ οἱ σι μη η ζ ἐ π ο χ η ζ—ποὺ βλέπει ἐμπρὸς—ἡ ἔκθεση θέλησε νὰ δείξῃ τὸ ἔργο. Ο πίνακας μὲ τὶς περιοχὲς ποὺ κινοῦνται οἱ καλλιτέχνες δείχνει ὅτι ἔχουν πολλὲς διαφορὲς μεταξύ τους καὶ ὅτι εἰναι μία περιοχὴ δπου ἀνήκουν οἱ περισσότεροι. Οι καλλιτέχνες χρονικὰ κινοῦνται παράλληλα, ἐνῷ ἡ αἰσθητικὴ τους ἀντίληψη καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ τους μορφολογία παίρνει διαφορετικές κατευθύνσεις. Μεταμορφώσεις ἐπάνω σὲ παραλληλες κινήσεις.

ΔΑΝΙΗΛ

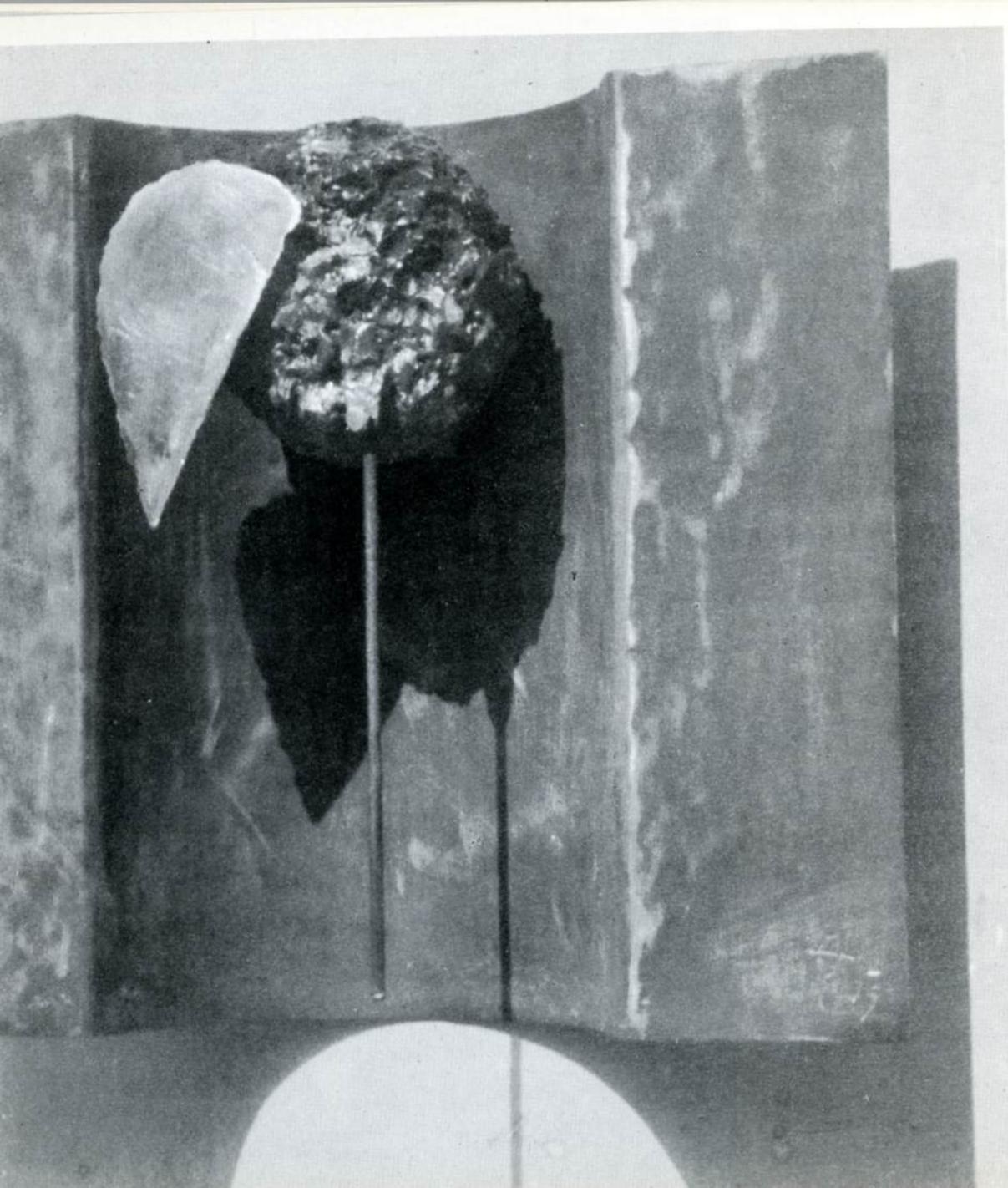
Γεννήθηκε στὸν Πύργο τῆς Ἡλείας τὸ 1924.

Πῆρε τὸ δύπλωμά του ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1947.
Μὲ κρατικὴ ὑποδοφία στὸ Παρίσι τὸ 1954. Ἀτομικὴ
ἐκθεση στὸ Παρίσι στὴν πρωτοπορειακὴ γκαλερὶ «J». Ἐχει
συμμετάσχει ἀπὸ τὸ 1955 σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις
στὸ Παρίσι καὶ ἄλλοῦ. Ἐπίσης στὴν Μπιεννάλε τοῦ Σάο Πάολο (1965)
σὲ εἰδικὲς διεθνεῖς ἐκθέσεις ὑστερα ἀπὸ ἐπιλογῆ.
Κατοικεῖ στὸ Παρίσι.

DANIL

Né à Pyrgos en 1924.

Diplômé de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1947).
Boursier de l'Etat Hellénique à Paris à 1954, où il s'installe.
Exposition personnelle à Paris (Galerie «J») Participe
depuis 1955 à des nombreuses expositions de groupes internationaux
à Paris et ailleurs, à divers Salons, Biennales (Sao Paolo
1965) e.t.c, aussi à des expositions de groupes en Grèce.

ΘΟΔΩΡΟΣ

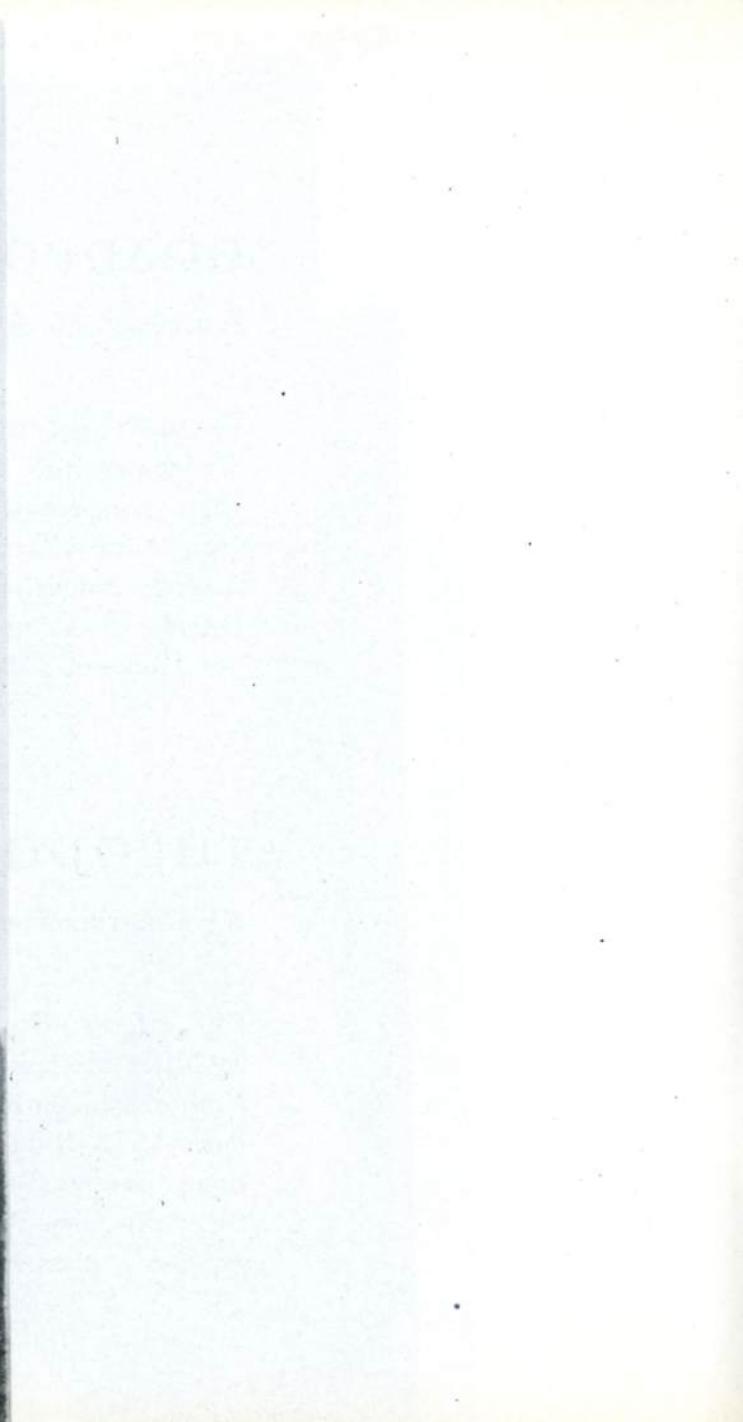
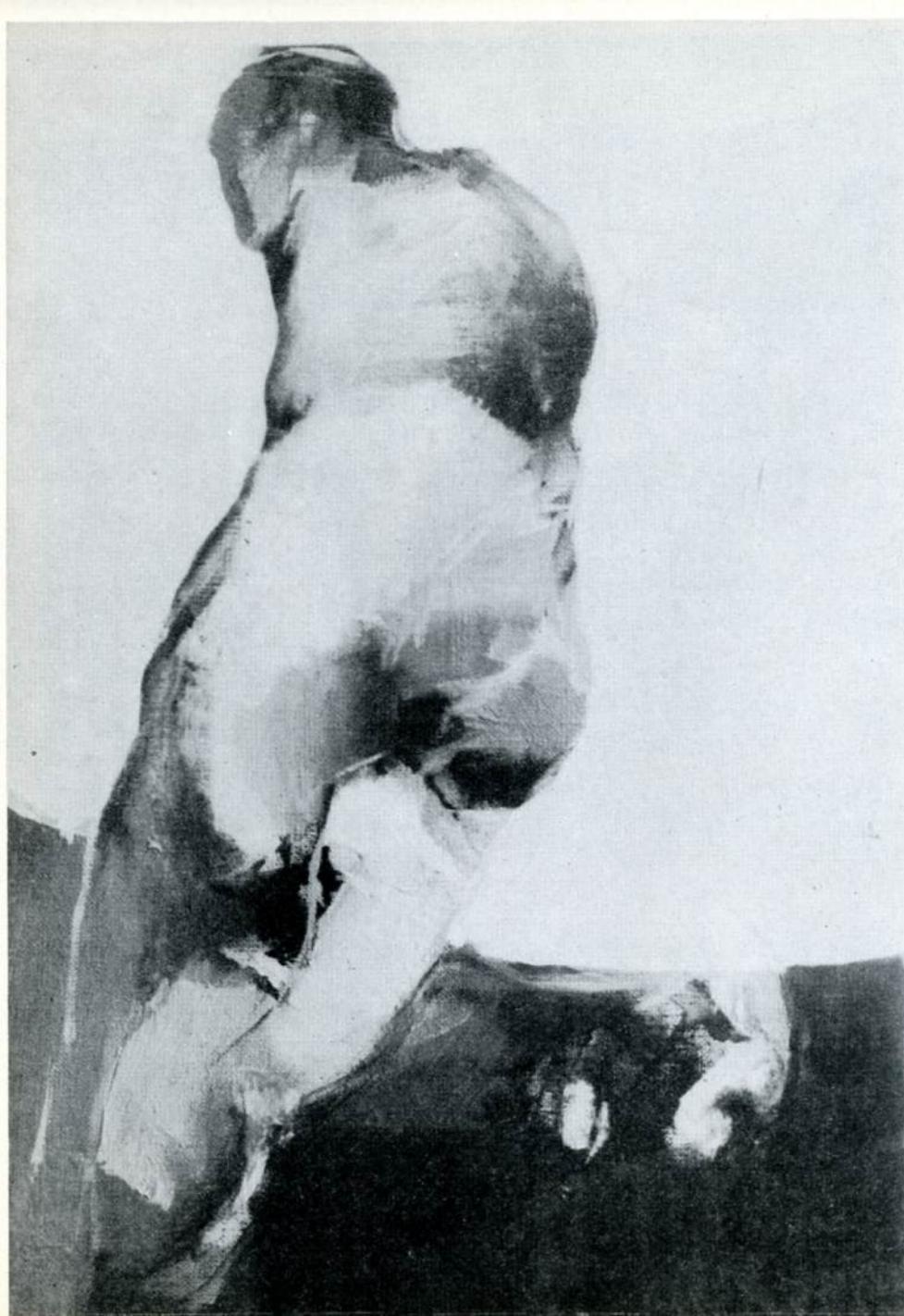
Γεννήθηκε στὸ Ἀγρίνιο τὸ 1931.

Τὸ 1957 πῆρε τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν.
Ὑπότροφος τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους στὸ Παρίσι (1959-62).
Ἐχει συμμετάσχει σὲ πάρα πολλὲς διαδικές καὶ διεθνεῖς ἐκθέσεις
ὑστερα ἀπὸ εἰδικὴ ἐπιλογὴ (Νέα Γλυπτικὴ Παρίσι 1962, 1965,
Realités Nouvelles Παρίσι 1962, 1965, Comparaisons
Παρίσι 1964, 1965) στὶς Μπιεννάλε τοῦ Σὰο Πάολο (1963)
τοῦ Παρισιοῦ (1965) κλπ. Κατοικεῖ στὸ Παρίσι.

THEODOROS

Né à Agrinon en 1931.

Diplômé de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1957). Boursier de l'Etat Hellénique à Paris (1959-62) où il s'installe. Nombreuses participations à divers Salons, (Jeune sculpture Paris 1962, 1965. Réalités Nouvelles, Paris 1964, 1965, Comparaisons, Paris 1964, 1965 etc.) selections spéciales, Biennales (Sao Paolo 1963, Paris 1965, Athènes 1965) etc. et divers groupes internationaux en Grèce et à l'étranger.

ΚΑΡΑΣ

Γεννήθηκε στά Τρίκαλα τὸ 1930.

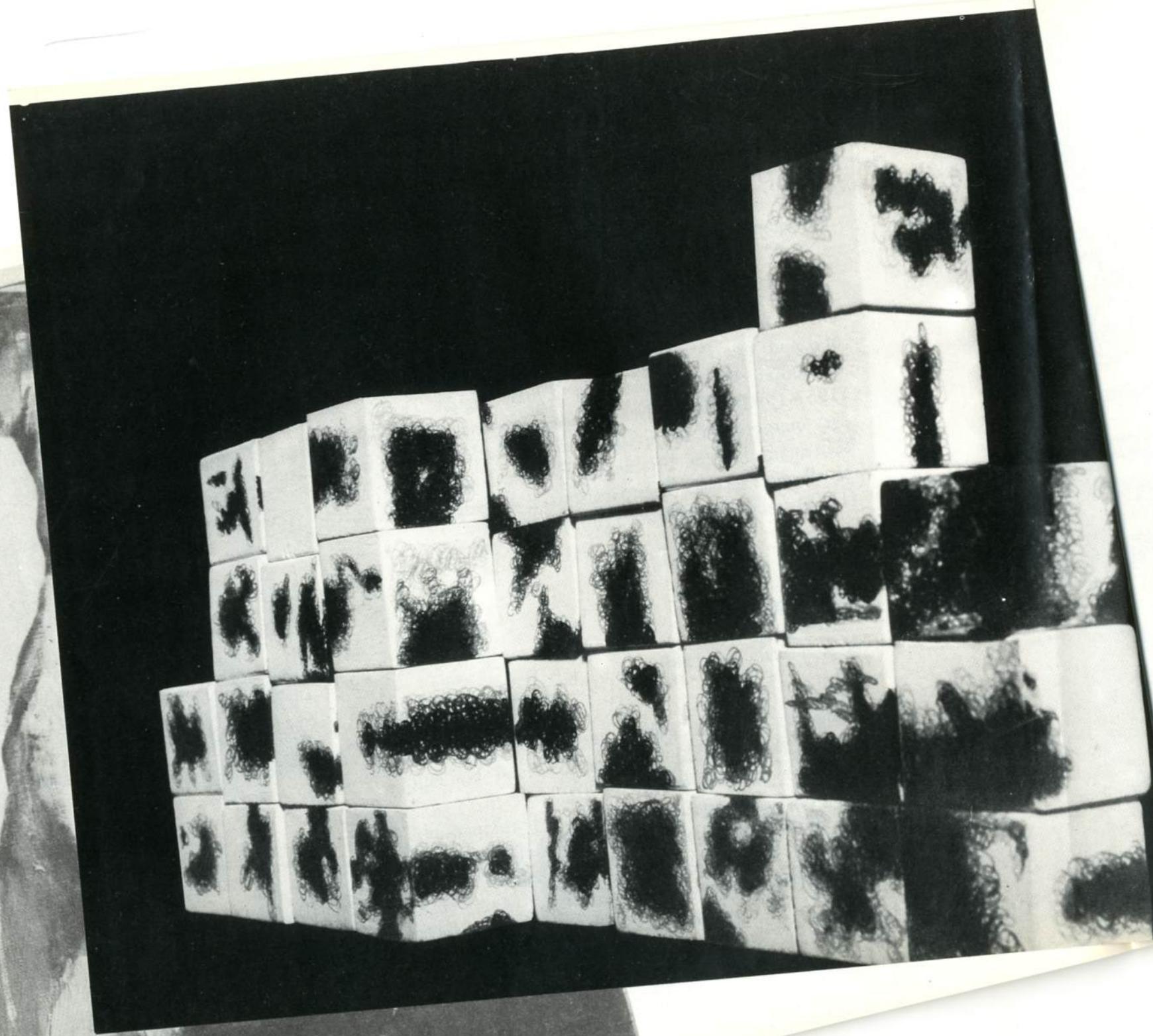
"Αρχισε νὰ σπουδάζῃ πολιτικὲς ἐπιστῆμες καὶ τὶς ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ σπουδάσῃ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ ὅπου πῆρε τὸ δίπλωμά του τὸ 1955. Υπότροφος τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, σπουδάζει εἰδικὰ φρέσκο στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὸ Παρίσι (1957-1960). "Έχει κάνει ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ ἔχει συμμετάσχει σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἔξωτερικό. (Παρίσι, Βρυξέλλες, Ἐλσίνκι, Νέα Υόρκη κλπ.), σὲ εἰδικὲς ἐκθέσεις (Comparaisons κ. ἄ.), στὶς Μπιεννάλε τοῦ Παρισιοῦ (1963) καὶ Ἀλεξανδρείας (1965).

CARAS

Né à Tricala en 1930.

Etudes des Sciences Politiques et diplôme de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1955). Boursier de l'Etat Hellénique à l'Ecole des Beaux Arts à Paris (1957 - 1960).

Expositions personnelles à Athènes et participation à des nombreuses expositions de groupes internationaux en Grèce et à l'étranger. (Helsinki, Paris, Bruxelles, New York e.t.c.), à divers Salons (Comparaisons e.t.c.), et Biennales (Paris 1963, Alexandrie 1965).

KONTOΣ

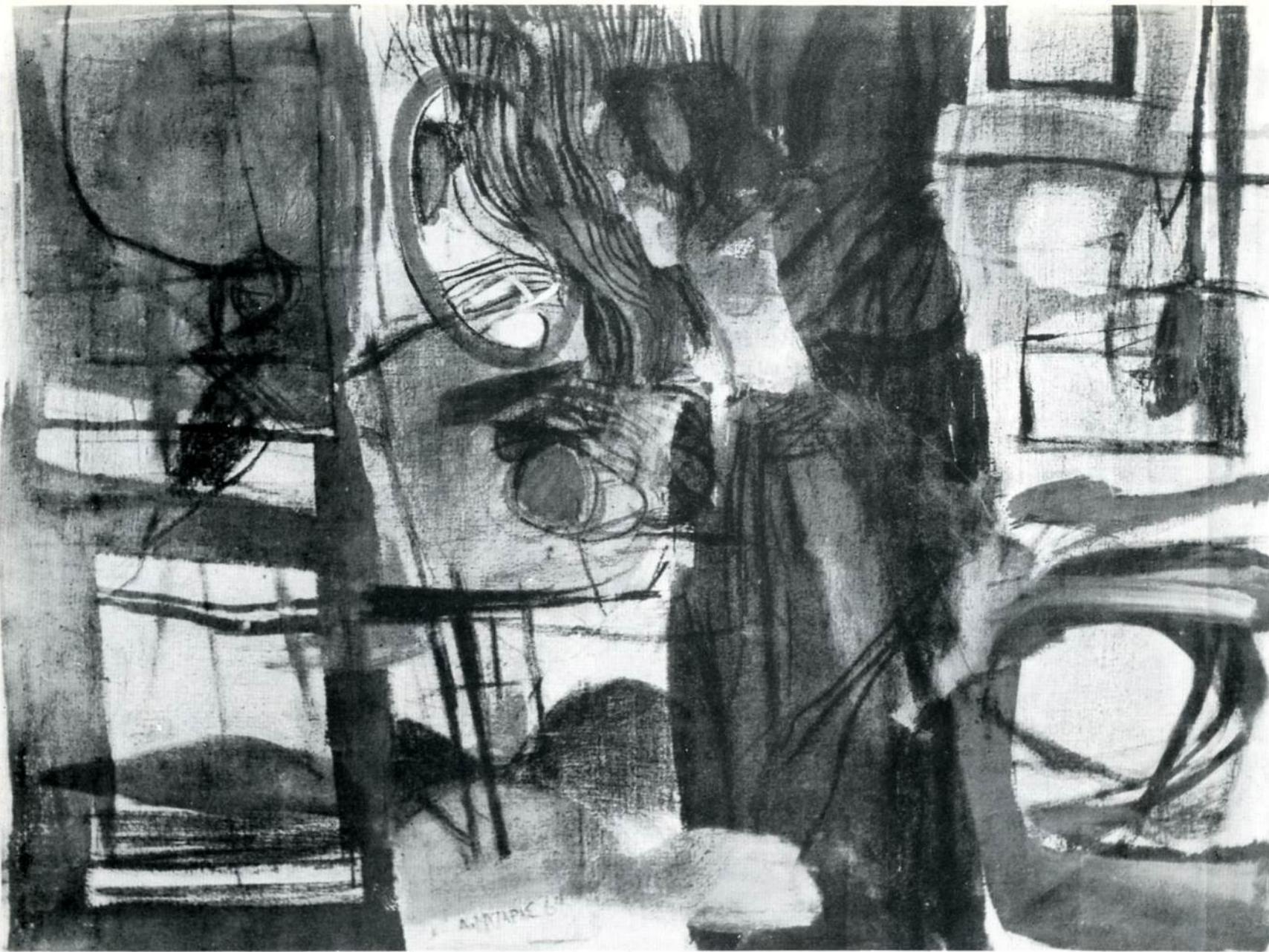
Γεννήθηκε στήν Τρίπολη τὸ 1931.

Πήρε τὸ δίπλωμά του ἀπό τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1955.
'Απὸ τὸ 1958-1961 στήν Ρώμη ὅπου ἀναπτύσσει ιδιαίτερη
καλλιτεχνικὴ δραστηριότητα καὶ ἀπὸ τὸ 1961-1962 στὸ Παρίσι.
"Εχει κάνει ἀτομικὲς ἐκθέσεις στήν Ἑλλάδα καὶ ἔχει συμμετάσχει
σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις Ἑλληνικὲς καὶ διεθνεῖς ιδιαίτερα
στήν Ἰταλία, Γαλλία καὶ ἄλλοῦ. Ἐπίσης στήν Μπιεννάλε
τοῦ Παρισιοῦ (1963 κλπ.).

CONDOS

Né à Tripolis en 1931.

Diplôme de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1955). Séjours à Rome (1958 - 61) et à Paris (1961 - 62). Expositions personnelles en Grèce et nombreuses participations à des expositions des groupes des artistes Grecs et internationaux en Italie, en France, et ailleurs, à divers Salons, Biennales (Paris 1963) e.t.c.

ΜΥΤΑΡΑΣ

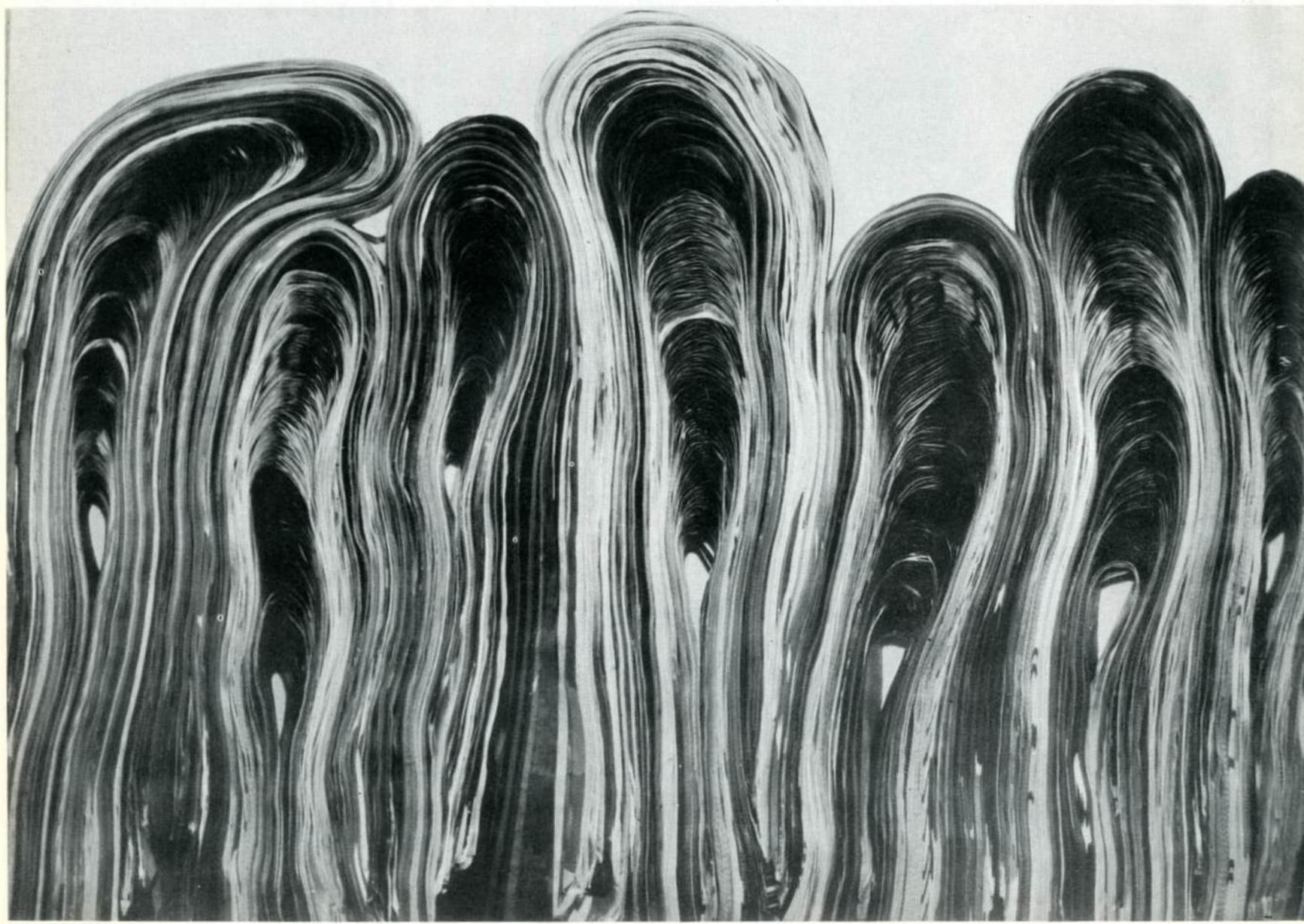
Γεννήθηκε στήν Χαλκίδα τὸ 1934.

Πήρε τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1957.
Μὲ ύποτροφίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους σπουδάζει στήν Σχολὴ
Διακοσμητικῶν Τεχνῶν στὸ Παρίσι σκηνογραφία (1961-1964). Ἐχει
πάρει δύο πρώτα βραβεῖα σὲ δύο Πανελλήνιες ἐκθέσεις Νέων
ξωγράφων στήν Ἀθήνα. Ἐχει κάνει ἀτομικὲς ἐκθέσεις στήν Ἀθήνα
(Γκαλερὶ «Χύτον», «Ζυγός», «Ἀστορ»). Ἐχει συμμετάσχει
σὲ πολλὲς ὄμαδικὲς ἐκθέσεις στήν Ἑλλάδα καὶ σὲ διάφορες
Μπιεννάλε (Παρίσι 1961, Σάο Πάολο 1965 καὶ ἄλλες).
Ἐχει κάνει τὰ σκηνικὰ γιὰ πολλὰ θεατρικὰ ἔργα.

MYTARAS

Né à Chalkis en 1934.

Diplômé de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1957).
Boursier de l'Etat Hellénique à Paris (1961 - 64). 1er prix à deux
Salons de Jeunes peintres à Athènes. Expositions personnelles
à Athènes («Zygos» «Hilton» «Astor») et participation à
plusieurs expositions de groupes en Grèce et à divers Biennales
(Paris 1961, Sao Paolo 1965). Il a fait des décors de théâtre.

ΠΑΥΛΟΣ

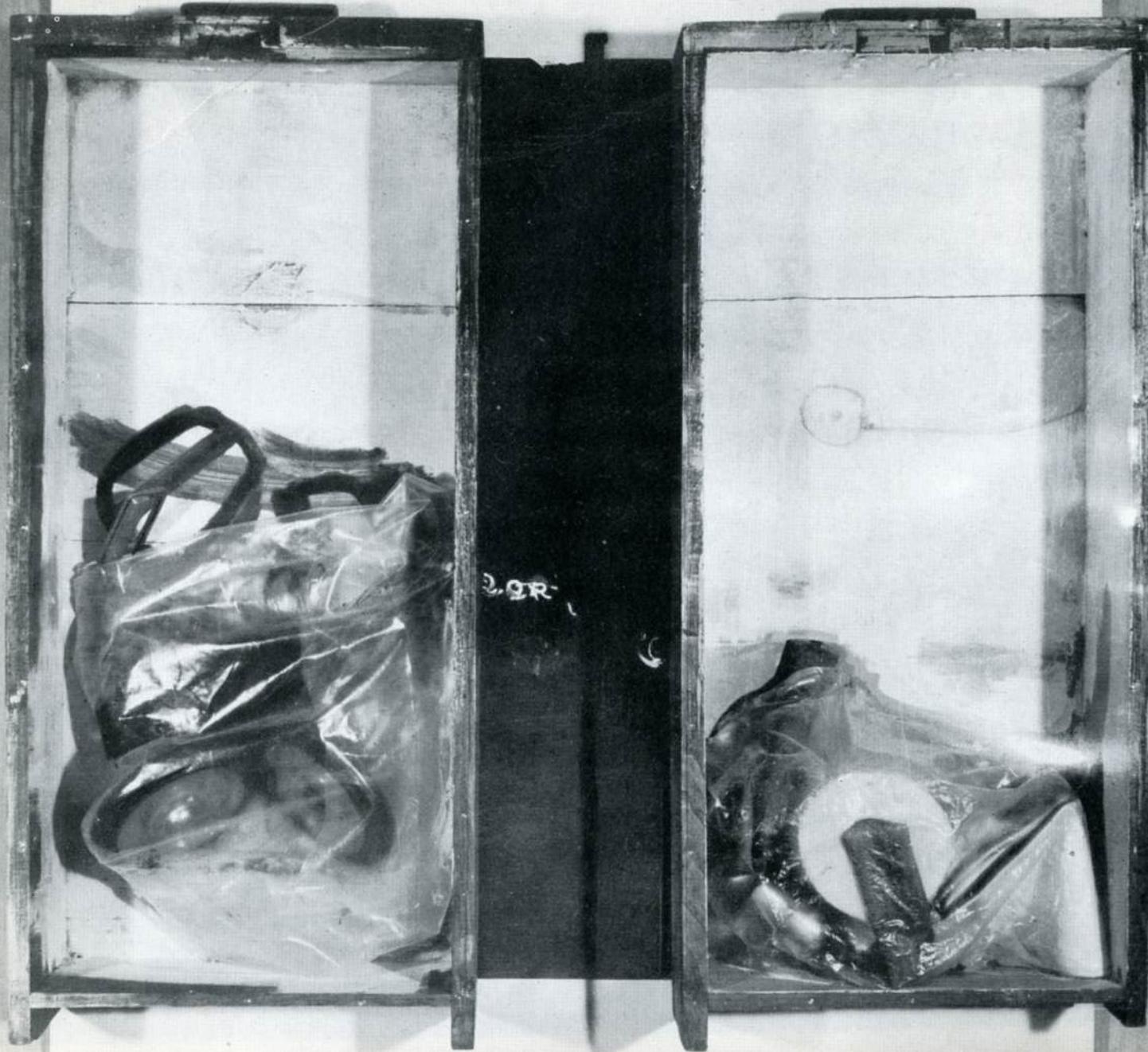
Γεννήθηκε στὰ Φιλιατρά τὸ 1930.

Πήρε τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1953. Τὸ 1954 μὲ νποτροφία τοῦ Γαλλικοῦ κράτους σπουδάζει στὸ Παρίσι. Ἀπὸ τὸ 1958 ἕως 1961 συνεχίζει τὶς σπουδές του στὸ Παρίσι μὲ νποτροφία τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. Ἀτομικὴ ἔκθεση στὸ Παρίσι στὴν πρωτοπορειακὴ Γκαλερί «J» (1965). Ἐχει συμμετάσχει σὲ πολλὲς διμαδικὲς ἔκθεσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἔξωτερικὸ καθὼς καὶ σὲ διάφορες εἰδικὲς διεθνεῖς ἔκθεσεις ὑστερα
ἀπὸ ἐπιλογῆ (Comparaisons, 1965 καὶ ἐπιλογὴ τῶν Comparaisons, Μόναχο 1965). Κατοικεῖ στὸ Παρίσι.

PAVLOS

Né à Filiatra en 1930.

Diplômé de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1953). En 1954 boursier du Gouvernement Français à Paris. Boursier de l'Etat Hellénique à Paris (1958-61) où il s'installe. Exposition personnelle à Paris (Galerie «J»). Participation à des nombreuses expositions de groupe, des artistes Grecs et internationales en Grèce et à l'étranger, et à divers Salons (Comparaisons 1965, sélection des Comparaisons, Munich 1965).

ΣΑΧΙΝΗΣ

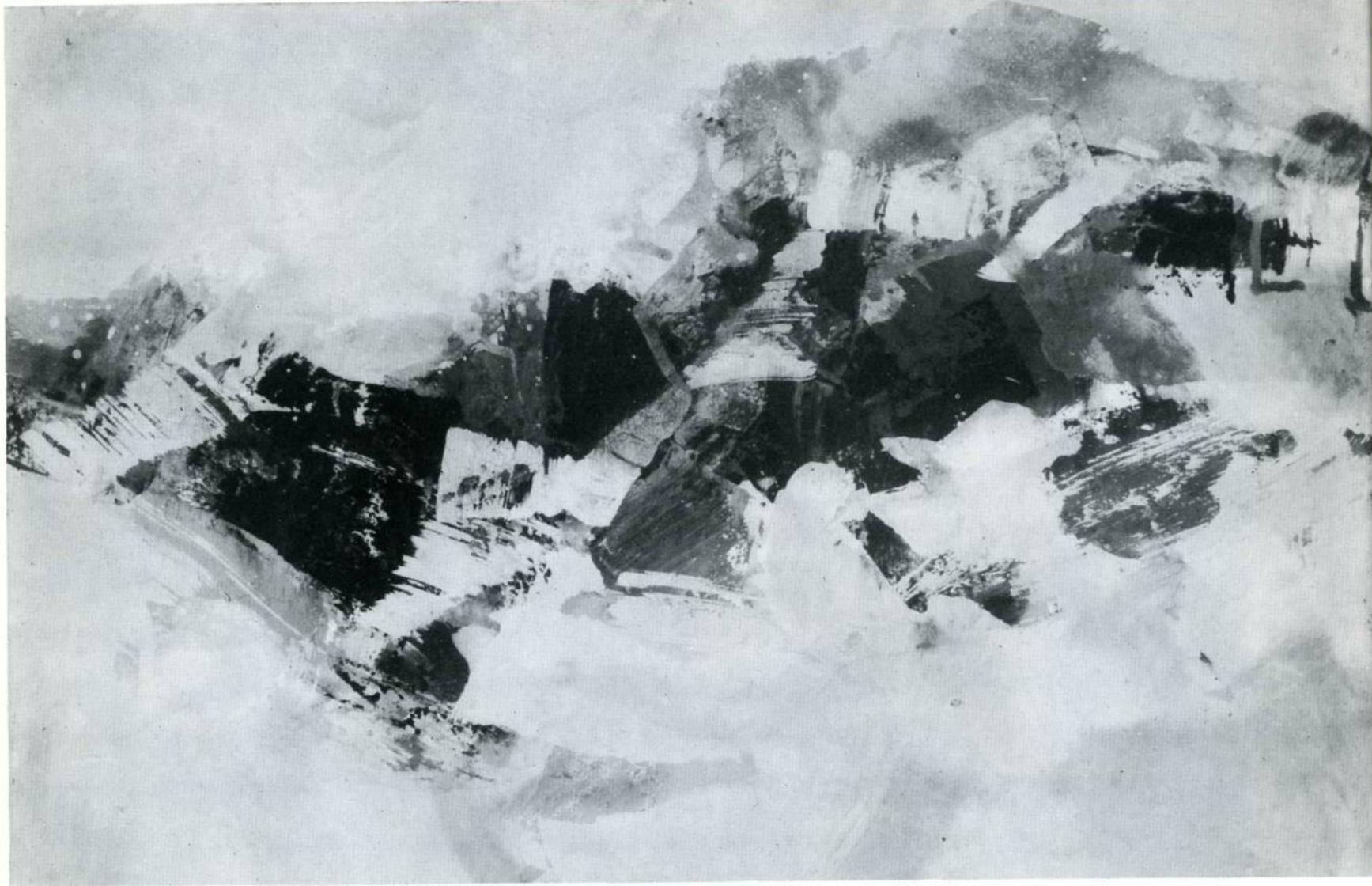
Γεννήθηκε στήν Θεσσαλονίκη τὸ 1924.

Πτυχίο Νομικῆς καὶ Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν
(Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 1946). Σπουδάζει ζωγραφικὴ κοντὰ
σὲ "Ελληνες ζωγράφους καὶ κάνει ἐκπαιδευτικὰ ταξίδια στὸ
ἔξωτερικό. "Εχει κάνει πολλὲς ἀτομικὲς ἐκθέσεις στήν Ἀθήνα,
Θεσσαλονίκη (στὶς Γκαλερὶ «Χίλτον», «Ζυγός» στήν Ἀθήνα καὶ
«Τέχνη» στήν Θεσσαλονίκη κλπ.). "Εχει πάρει μέρος σὲ πολλὲς
διαδικὲς ἐκθέσεις στήν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἔξωτερικό. Μέλος
τῆς καλλιτεχνικῆς διμάδας «"Αργος». "Εχει κάνει τὰ σκηνικὰ
γιὰ πολλὰ θεατρικὰ ἔργα.

SACHINIS

Né à Thessalonique en 1924.

Diplômé de Droit et de Sciences Économiques (Thessalonique 1946).
Etudes privées de peinture à Thessalonique où il expose
depuis 1943, a fait plusieurs voyages à l'étranger. Nombreuses
expositions personnelles à Athènes et à Thessalonique
(« Hilton » « Zygos » Athènes, « Techni » Thessalonique etc.)
Participation à plusieurs expositions de groupe en Grèce et à
l'étranger (Londres, Paris, Bâle etc), Fondateur du groupe
de peintres « Argos ». Il a fait des décors de théâtre.

ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ

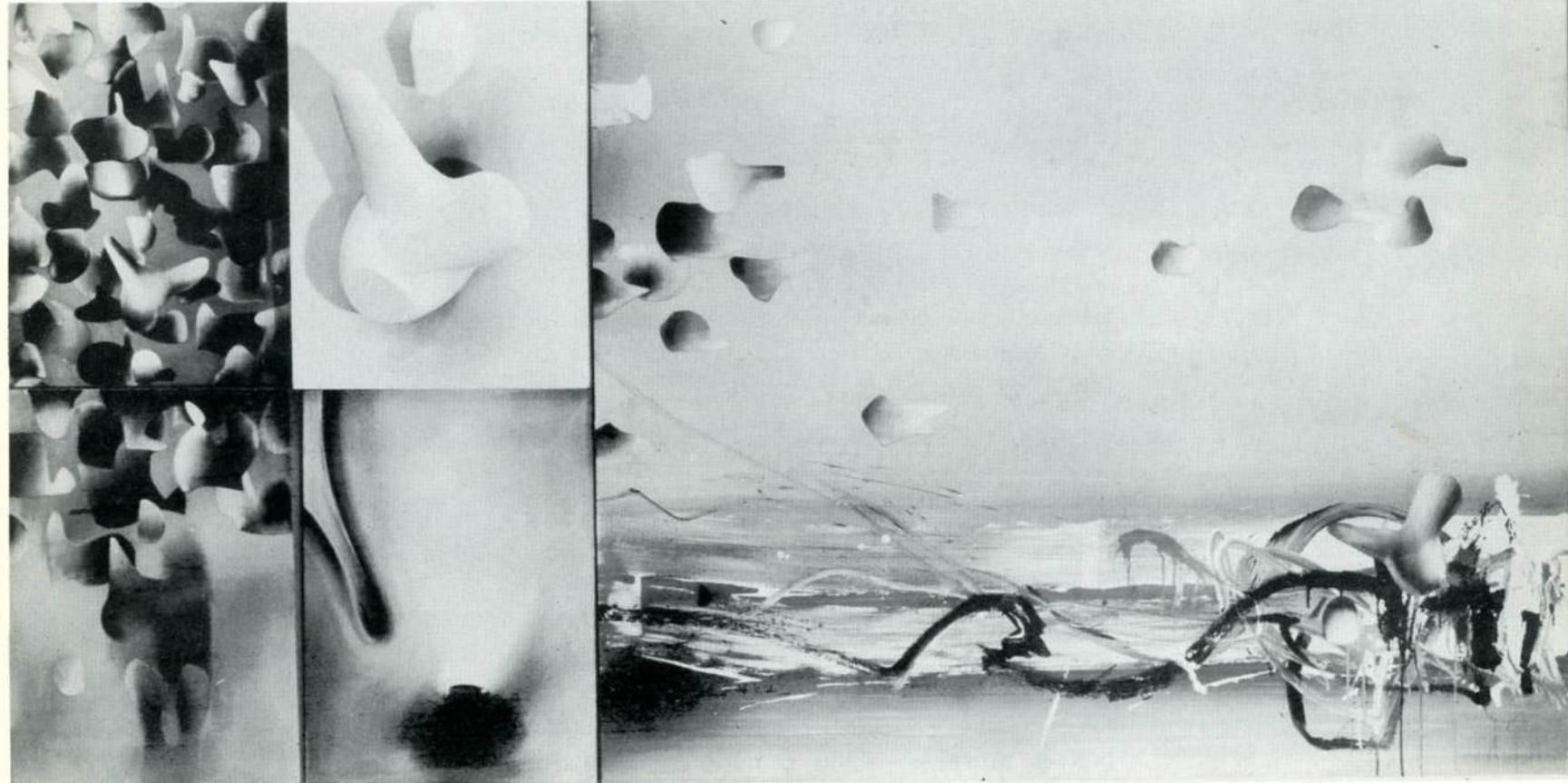
Γεννήθηκε στήν "Αμφισσα τὸ 1928.

Διπλωμα ζωγραφικῆς ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1952 χαρακτικὴ 1952-1954. Μὲ ὑποτροφίᾳ «Κασιμάτειον» σπουδᾶζει στὸ Παρίσι στήν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ στήν Σχολὴ «Ἀνωτέρων Σπουδῶν» στὴ Σορβόνη ὅπου καὶ κατοικεῖ γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα (1954-63). "Έχει κάνει ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὶς «Νέες Μορφὲς» 1960, Δελφοὺς 1962. "Έχει συμμετάσχει σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἔξωτερον Salon d'Automne 1956, στὴν Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας 1958, Salon de la Jeune Peinture 1959.

STEPHPOPOULOS

Né à Amphissa en 1928.

Diplômé de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (peinture 1952, gravure 1952-1954). Boursier à Paris Ecole des Beaux Arts, Ecole des Hautes Etudes à la Sorbonne où il a habité pour une longue période (1954-1963). Expositions personnelles en Grèce («Nees Morphes» 1960, Delphes 1962). Participation à des nombreux Salons Grecs et internationaux, (de la Jeune Peinture 1959) (Salon d'Automne 1956) Biennale Alexandrie 1958 etc.

10. A typical example of a fallen tree in the area of the village of Krasnaya Polyana, 1970. (Photo by V. G. Slobodchikov)

ΤΣΟΚΛΗΣ

Γεννήθηκε στὴν Ἀθῆνα τὸ 1930.

Πῆρε τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1955.
Ἀπὸ τὸ 1957 ὕως τὸ 1960 σπουδάζει μὲ κρατικὴ ὑποτροφία
στὴν Ρώμη. Τὸ 1960 φεύγει γιὰ τὸ Παρίσι "Εχει κάνει ἀτομικὲς
ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα (Γκαλερί «Χῖλτον» 1965 κλπ.). "Εχει
συμμετάσχει σὲ πολλὲς ὅμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ
ἔξωτερικὸ στὶς Μπιεννάλε τοῦ Παρισιοῦ 1963, 1965 καὶ Σάο
Πάολο 1965, σὲ διεθνεῖς ἐκθέσεις ὕστερα ἀπὸ ἐπιλογὴ (Comparaisons
1965, Realités Nouvelles 1961, 1963) κλπ. Κατοικεῖ στὸ Παρίσι.

TSOCLIS

Né à Athènes en 1930.

Diplômé de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1955). Boursier de l'Etat Hellénique à Rome (1957-1960). A 1960 à Paris où il s'installe. Expositions personnelles en Grèce («Hilton» Athènes 1965 etc.) nombreuses participations à des expositions de groupe, des artistes Grecs et de groupes internationaux, à divers Salons (Comparaisons, 1965, Realités Nouvelles 1961, 1963) Biennales (Paris 1963, 1965, Sao Paolo 1965) etc.

επίκλησης
μεταξύ των δύο!
νέο Αλεξάνδρος
βασιλεὺς Αθηνῶν
η & διδρόπατας

ΦΑΣΙΑΝΟΣ

Γεννήθηκε στὴν Ἀθῆνα τὸ 1935.

Πήρε τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1958.
Τὸ 1962 μὲν ὑποτροφία τοῦ Γαλλικοῦ κράτους σπουδάζει
στὸ Παρίσι. Ἐχει κάνει ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθῆνα, στὶς
Γκαλερὶ «Ζυγός» καὶ «Χίλτον». Ἐχει πάρει μέρος σὲ πολλὲς ὅμαδικὲς
ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὶς Η.Π.Α.

FASSIANOS

Né à Athènes en 1935.

Diplômé de l'Ecole des Beaux Arts d'Athènes (1958).
En 1962 boursier du gouvernement Français à Paris.
Expositions personnelles à Athènes (Galeries «Zygos», «Hilton»)
Participation à des nombreuses expositions de groupe en
Grèce et aux U.S.A.

έξωφυλλο — γενική έπιμέλεια: χ. καρᾶς — δ. α. φατούρος
couverture et maquette: c. caras — d. a. fatouros
τυπώθηκε στὸ τυπογραφεῖο δ. γ. δαβῆ, ὁδὸς χαβρίου 9, ἀθῆναι
imprimerie: d. g. davis, 9, rue chavriou, athènes

«γκαλερί αστορ» — διεύθυνση: μίκα λαμπροπούλου
galerie «astor» — direction: mica lambropoulou

metamorphoses paralleles athenes 1965

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

03600003516